

gælde, at høste Erfaringer med Hensyn til dens Administration, dels et andet, som imidlertid, om jeg saa maa sige, er af mere storpolitisk Natur, hvorfor jeg mener, at Omtalen deraf rettelig hører hjemme under tredje Behandling, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det ved denne Lejlighed.

P. Munch: Af de stillede Ændringsforslag er nogle efter vor Mening Forbedringer, men ikke tilstrækkelige Forbedringer. Forbedring er Nedsættelsen fra 30 pCt. til 25 pCt., og ligeledes maa vi anse det for i hvert Fald at have været Tanken at opnaa Forbedringer ved de Ændringer, der er foreslaaet med Hensyn til Kontrolreglerne, men hvor meget dette vil betyde i Praksis, fremgaar ikke af Lovforslaget, saaledes som det nu antagelig bliver ændret, idet der i Stedet for en Gruppe af faste Kontrolregler er sat den almindelige Bestemmelse, at Administrationen raaer over dette Forhold i Fremtiden. Administrationen har jo paa saadanne Omraader en særdeles stor Tilbøjelighed til at gøre Bestemmelserne saa strenge som paa nogen Maade muligt. Nu hørte jeg ganske vist, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard), der i væsentlig Grad har bestemt Indholdet af dette Forslag, formanede Administrationen til at være meget lempelig — samtidig føjede han imidlertid ogsaa nogle smukke Formaninger til overfor Virksomhederne. Vi for vort Vedkommende er af den Opfattelse, at ogsaa saaledes, som Lovforslaget nu kan ventes gennemført, vil det blive til overmaade megen Byrde for en Række smaa Virksomheder, og at de byrdefulde Bestemmelser paa ingen Maade er fornødne. En Forbedring er naturligvis Nedsættelsen af Afgiften af Virksomheden fra 25 til 5 Kr., men det er mig ikke klart, hvad Tanke og Mening der overhovedet ligger i, at denne Afgift skal kræves, og jeg forstaaer ikke, at man ikke har kunnet bevæge sig til helt at stryge den; økonomisk Betydning kan den jo neppe antages at have.

Afgjort Foringelse af Forslaget er det derimod efter vor Mening, at man har inddraget Kakao under Loven. Det har man gjort, fordi man efter den Opfattelse, der har været til Stede, havde Valget mellem enten at stryge Kogechokoladen, befri den og lade Kakao vedblivende være fri, eller ogsaa at tage Kakao med. Vi havde fra vor Side foretrukket, at man havde valgt den modsatte Fremgangsmaade af den,

man har fulgt i Ændringsforslagene, og frigjort ogsaa Kogechokolade.

Angaaende det sidste Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Lovforslaget kun faar Gyldighed for 1 Aar, kan jeg for vort Vedkommende sige, at da vi har ringe Sympati for Lovforslaget som Helhed, er det naturligvis en Fordel, at Tiden for dets Gyldighed bliver saa kort som paa nogen Maade mulig. Men denne Bestemmelse gives i dette Tilfælde med en ganske særegen Hensigt. Den gives med den Hensigt at være Tvangsmiddel fra det konservative Folkepartis Side overfor den højtærede Finansminister. Paa dette Punkt tager man et saadant Middel, ved den næste Lov tager man et andet tilsvarende i Brug, og Hensigten med det hele klart og tydeligt udtalt fra Partiets Side er den, at næste Aar, naar Forhandlingerne om Toldloven formodentlig skal fortsættes, skal man have den højtærede Finansminister tilstrækkeligt i Klemme til at kunne paavirke ham i fornøden Grad til at give Toldloven det Indhold, som man fra konservativ Side ønsker. Da vore Ønsker med Hensyn til Toldlovens Indhold er de modsatte af de Konservatives, tror jeg ikke, vi kan have nogen som helst Grund til at glæde os over, at det ærede Parti faar et saadant Tvangsmiddel overfor den højtærede Finansminister. Det forekommer mig for øvrigt, at Aars Erfaringer i mange Henseender tyder paa, at Partiet ikke behøver saadanne særegne Tvangsmidler; de ligger vist nok fuldkommen tilstrækkeligt i den almindelige Situation, og vi for vort Vedkommende kan derfor ikke se med nogen særdeles Glæde paa, at der udleveres dem et yderligere Middel.

Endelig skal jeg tilføje, at som Forholdene har udviklet sig i Løbet af denne Samling, kan vi ikke erkende, at det er fornødent, at den højtærede Finansminister faar de Penge til Raadighed, som her foreslaas, ikke vilde være fornødent i hvert Tilfælde, hvis den højtærede Finansminister og den Regering, han tilhører, vilde handle ud fra de Synspunkter, som er vore med Hensyn til, hvorledes den rette Balance skal tilvejebringes. Hvis den højtærede Regering paa det militære Omraade vilde følge vort Forslag, vilde den højtærede Finansminister jo ikke i sine Balanceplaner have Brug for de Penge, det her drejer sig om. Vi kan derfor ikke føle os tilstrækkelig tilfredsstillet ved de foreliggende Ændringsforslag og maa ved tredje Behandling anbefale at stemme imod Forslaget.